

Tập Hôn

Năm xưa, khi tui vừa chân ướt chân ráo, bước vào lớp 9, có quen một cô bé thật xinh xắn, từ trên xuống dưới, nhỏ đẹp nhất là bờ môi. Nhiều đêm vẫn mơ màng mộng mị được "môi kề môi" với nhỏ. Tôi đã tốn nhiều công sức và tiền bạc của ba má, để mà thuyết phục nhỏ làm bạn gái tui, cho tui được thí nghiệm hun. Nhưng thôi, để chuyện dài thành ngắn, rồi thì giữa một đêm trăng rằm sáng chói lọi, dưới tàng cây, tui cũng đã mạo mụi nói câu: "Em nhắm mắt lại, anh có cái này cho em nè" với nhỏ. Tui còn nhớ rất rõ là đã phải hít vào một hơi thật dài rồi nhắm mắt nhắm mũi, nín thở ... Khi mặt tui gần sát vào mặt nhỏ, tui hé mắt ra nhìn trộm coi phản ứng của nhỏ ra sao. Nhỏ ngượng cổ cao lên chờ đón, mắt nhỏ lim dim đôi môi căng mịn hé mở ... hơi chu lên. Nhỏ thật dễ thương. Tự nhiên tui thấy mắc cười chịu không nổi và cũng vì đã nín thở hơi lâu, cho nên đã phì cười và văng cả nước miếng lên mặt của nhỏ. Mặc cho nhỏ tức tối, kêu réo đến tên ông nội, ông cố tui ra, tui vẫn không sao nín cười được. Đợi cho cơn giận của nhỏ nguôi đi bớt, tui cũng kèm chế được trận cười, tui thổ lộ cho nhỏ nghe là : "Hai đứa mình dzống như đang đóng phim kinh dị vậy đó." Mà thiệt chứ bộ, lúc đó tui tưởng tượng nhỏ là một con chó sói người đang chu mỏ, hú lên man dại dưới ánh trăng, còn tui thì như con ma cà rồng đang chuẩn bị hút máu từ cổ nhỏ. Chắc có lẽ nàng thấy tôi nói dễ thương quá nên lập tức "nặng" cho một cái thấy quá trời sao. Thế là chúng tôi chia tay, mà tui vẫn chưa biết hôn.

Nhỏ đã loan báo chuyện "phim kinh dị" cho cả lũ bạn gái của nhỏ. Và lũ bạn gái của nhỏ đã loan báo cho lũ bạn gái của chúng. Thế là cả trường, à không, cả thành phố, (có thể bây giờ cả đất nước) đều biết thanh danh của tui (quý vị thấy tui nổi tiếng chưa?). Rồi thì cũng tới tai ba má tui, đã hông được "xơ múi" mà lại còn bị một trận đòn như tử về tội "con nít con nôi quét mỏ chưa sạch mà bày đặt dụ dỗ con gái người ta hun với hít." Quý vị thử nghĩ coi, từ đó là sao tui có tài nào tìm được một cô bạn gái khác để mà tập tành "trao đổi nước miếng" cho nhau được nữa chứ. Trong suốt thời gian qua, tui đã tự học thuộc lòng các cuốn "bí kíp nghệ thuật hôn chuyên đẳng (tập 1 và 2)" và "kinh thánh kỹ thuật hôn tuyệt đỉnh (phần 4, in lần thứ 7)" ... vv và vv... Rồi thì nên đứng hay ngồi, tay chân để đâu cho hợp, hôn môi trên hay môi dưới, lưỡi làm gì (?!?!)... vv... vv.... Ôi chao là đủ thứ, hun hít thôi mà cũng thật nhiều công phụ Nhưng mà tóm lại thì tui hiểu đại khái muốn hun nhau thật nồng nàn thì cứ nhắm nghiền mắt lại, chu mỏ ra, dí sát mỏ mình vô mỏ người ta. Để có sự "âu yếm" thì dùng hai tay nắm tóc người ta kéo đầu người ta gần lại đầu mình.

Đã có lần học môn cứu người, tới bài "hô hấp nhân tạo", ở nhà tui mơ màng mong cho tới giờ lên lớp để được "hít ra, hít vô" bằng người thiệt. Nhưng mà thật là thất vọng, ông thầy lúc đó đem ra 2 cái hình nộm ... làm tui đây tốn hết chai dầu thơm và cả phong xing-gum. Còn hai bàn tay thì chạm phải làn "da nhựa" nhám nhám, hồng fê tí nào. Nhiều lần ra biển chơi cứ mong cho có cô nào bị chết đuối để được hôn cho thỏa thích. Trời ở trên cao cũng độ lòng từ bi, và đã cho tui được toại nguyện. Lần đó đang nhắm mắt lè lưỡi ra tập "thể dục" cho vụ hôn hít rắc rối, thì có một đứa con gái cũng cỡ trạc tuổi tui bị vấp bể hay dúi đó, hóp lên hóp xuống trên mặt biển. Tui đã xả thân ngà ngọc, bơi ra kéo cô bé vào và khi lên đến bờ nhỏ bất tỉnh nhân sự mất tiu Tui vừa nửa mừng, nửa sợ Mừng là vì đã có cơ hội cho mình "hít ra hít vào", và sợ là vì hông biết nhỏ chết chưa. Nhỡ nhỏ chết queo rùi, lạng vạng tui bị thừa ở tù vì tội hông biết hun... à lộn, hong biết hô hấp nhân tạo kịp thời. Tui cũng cố gắng làm đúng như những động tác đã từng học trong lớp. Ặch một hồi, cuối cùng rồi nước biển từ miệng nhỏ ọc ra (ghê thấy bà nội luôn), lại còn có vài con cá lòng tong nhảy ra nữa chứ. Chưa hết đã vậy nhỏ còn dền ơn cứu mạng bằng một cái "nặng" này đom đóm, thiếu điều hết nhai cháo. Từ đó tui bắt đầu nằm ác mộng chuyện hun hít, và thề sẽ hông bao giờ hôn ai nữa hết, cho dù nhỏ đó có đôi quển rũ đến cỡ nào. Tui đã rút ra được một ý tưởng mới về chuyện hun hít là hun xong thì sẽ bị mòn mỏ, hao hơi, và dễ tổn thọ!

Đến khi tui vào cấp 3, phải chuyển trường vào thành phố, tôi quen được một nhỏ khác, xinh đẹp hơn con bé lúc trước nhiều, và đôi môi nó quển rũ hơn nhiều, lại làm cho tui thấy thèm ... hun lại. Lần này, tui mời nhỏ đi khiêu vũ. tai nghe ai đó có nói là khi nhả điều xìlầu. để hành động hơn. Tui cũng làm v chang trong sách

"thánh" đã dạy: dương cặp mắt "óng lánh lửa tình dzống như trong mấy nhân vật trong phim hoạt hình Nhật" lên đấm đui nhìn nhỏ. Để cho quý vị nào hông có coi phim hoạt hình Nhật thì đó là cặp mắt ểnh ương đó. Nhìn đã xong rồi thì mình diu nhỏ nhẹ nhàng bước ra sàn nhảy, không quên khen ngợi nhỏ đẹp biết bao nhiêu. Từ từ hai đứa nhịp nhàng bước theo điệu nhạc, thả hồn vào bến mợ Từ từ mình kéo nhẹ thân thể nhỏ nép sát vào thân mình, để cho "lửa tình rừng rực đốt", như trong truyện Quỳnh Dao hay kể. Kết thúc nước cờ bằng cách khoảng giữa bản nhạc, từ từ kề môi mình vào đôi môi mộng mềm của nhỏ. Môi kề môi, truyền cho nhau hơi ấm của tình yêu học trò. Quán quít lấy nhau trong hơi thở nồng cháy ấy, cho tới khi điệu nhạc chấm dứt. Chẳng cần biết đến đất trời đất có sập đổ hay không nữa, chung quanh hai đứa chỉ còn mỗi môi với môi....

Lần đầu hôn, đầu lưỡi tui như có một dòng điện 200 watts đang chạy chung quanh vậy đó, tê tê mà cũng fê fê.... Đang nhảy điệu slow chậm chạp trữ tình, mà con tim mất dạy của tui lại đi nhảy điệu rhumba, chachacha, hay tango dzì đó, loạn xạ ngẫu. Chỉ có đôi môi của tui là "làm việc" nhiều thôi mà mồ hôi ướt đầm chiếc áo sômi mới mượn. Nụ hôn đầu đời tuy vụn vè, ngây thơ nhưng thật là đáng khiến ta nhớ mãi đến ngàn sau.